

ა მ ო ნ ა კ ვ ნ ე ს ი

ბედო ტიალავ, აბა რათ,
რათ შემომიჩნდი ქირათა?
არ გამალაღე არ იქნა,
ცრემლი მარგუნე წილათა.

რა ხანი გემუდარები,
არც თუ ჩამაგდე ჩირათა,
ჭაბუკი წელში მომღუნე,
გადამაქციე მწირათა.

მითხარ: რა მოგცე -- მომშორდე,
თავს რათ მადგეხარ გზირათა?!
ჰაუ, ტიალავ, სოფელო,
ერთხელ მამღერე ტკბილათა!

1895 წ.